

Naar man har talt om et Ministerium af Radikale og Socialdemokrater, og der fra mange Sider er sagt, at et saadant Ministerium ikke kan tænkes, saa er det, fordi vi ikke tror paa det som et nyttigt Middel til den Politik, vi mener der kan føres paa vort Program ud fra den Stilling, som sandsynligvis vilde være her i Tinget, hvis det nuværende Flertal skulde forsvinde. Hvordan vi stiller os til en kommende Regeringsdannelse efter Valget, derom tages der Beslutning af vort Rigsdagsparti og dets Hovedbestyrelse efter den Forhandling, som da finder Sted, paa samme Maade som de Konservative ogsaa har henstillet Spørgsmaalet om, hvad der vil ske efter Valget, som noget, de ikke i Øjeblikket kan sige andet om, end at de vil kræve „mere Indflydelse eller mindre Ansvar“. Mere Indflydelse er formodentlig legemliggjort i konservative Ministres Indtræden i den nuværende Koalition.

Hvad endelig den nuværende økonomiske Politik angaar, den, som vedrører Krisen, er det vor Opfattelse, at Socialdemokratiet har vist mere Forstaaelse af Krisen og dens Betydning end Venstre — Venstre, der opfattede den faldende Krone som en god Ven, og som stadig ikke i tilstrækkelig Grad ser Betydningen af den økonomiske Uret, som Kronens Fald er for nogle, og den Usikkerhed, den betyder i hele vor økonomiske Tilværelse. Naar det ærede Medlem Hr. Martin Hansen siger, at Venstre ikke vil Importregulering, saa tillægger jeg ikke denne Udtalelse den allermindste Betydning, dertil har Venstre alt for ofte sagt eet og gjort et andet. Det kan kun betyde, at Venstre ikke nu som Indehaver af Regeringsmagten vil anvende dette Middel. Den højtærede Ordfører har sagt, at det kan godt tænkes, at andre Midler maa bringes i Anvendelse, men hvilke har han ikke sagt. Jeg maa forstaa det saaledes, at han udelukker det nævnte Middel for Tiden, men efter Valget — ja, efter Valget vil Venstre, hvis Forholdene nødvendiggør det — det føler jeg mig overbevist om —, ikke afvise en Importregulering efter vort Forslag fra Foraaret 1920 eller efter sit eget Forslag fra Sommeren 1920 eller efter sin egen vedtagne Lov af 1922. Derfor bekymrer jeg mig ikke i mindste Maade om de tomme Ord, som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen siger herom. Hvis Magtforholdene er forandret, og de samlede Forhandlinger mellem alle Partier, som vil finde Sted under en ny Regerings Ledelse, viser Nødvendigheden af et alvor-

ligt Forsøg paa at hjælpe vort Møntvæsen paa Fode igen, saa vil Venstre ikke kunne tage Ansvaret for at hindre det. Det har kunnet bøje sig for politiske Kriser og gøre, hvad det ikke syntes om. Hvis en økonomisk Nødvendighed foreligger, er jeg overbevist om, at under en anden Regerings Ledelse vil Venstre ikke tage Ansvaret for at hindre det.

Den højtærede Statsminister har derfor Uret, naar han tror, at han er mig i Vejen. Nej, for at vide, hvem han er i Vejen, behøver han blot at se sig om i sin Kreds, hvor den alt for aabenlyse Appetit ofte underholder dette Ting. Dog, dette er et indre Partianliggende, som ikke har vor synderlige Interesse. Men hvad der har Betydning for Landet, er, at han er i Vejen for en sund økonomisk Politik og for en sand demokratisk Politik i dette Land. Det, han opfordrer Vælgerne til at gaa til Valg paa, er Samarbejdet mellem to Partier, hvoraf det ene siger: Den økonomiske Krise kan kun afhjælpes gennem 60 pCts Forhøjelse af al Told paa alle Varer, og det andet siger: Denne Vej vil vi under ingen Omstændigheder betrede. Han opfordrer Vælgerne til at give disse to Partier Flertal for at kunne føre den økonomiske Politik, som betegnes ved disse modsatte Standpunkter. Derfor er Valgets simple Opgave den at umuliggøre Fortsættelsen af den nuværende Regerings Styrelse paa Grundlag af Venstre og Konservative og at muliggøre en anden og bedre Politik.

Formanden: Blandt det ærede Medlems stærke Beskyldninger mod Statsministeren var der navnlig en Vending, som jeg meget beklager, nemlig den, at Statsministeren var „indfiltret i Landmandsbankens Spind“. Denne Sigtelse maa jeg paatale.

Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det er tilstrækkelig oplyst, at Bankkommissionens Undersøgelse er foregaaet paa en Maade, som er fuldstændig i Strid med det, der var Lovgivningsmagtens Hensigt, og derfor er man kommet til ganske vilkaarlige Resultater. Det er endvidere oplyst, at Undersøgelsen er stoppet vilkaarligt, saaledes at nogle Forhold er blevet belyst, medens andre ensartede Forhold ligger fuldstændig i Mørke, og at der er taget Hensyn til Personer, hvor der netop burde være